

"Les Aulnettes"

First things first.

De titel van deze nieuwsbrief bedachten wij voor de voorjaars-nieuwsbrief van 2020, de nieuwsbrief waar we wel aan waren begonnen, maar die er nooit kwam met name omdat een virus de menselijke perspectieven op mondiale schaal plots in een ander daglicht zette, met als gevolg dat landsgrenzen werden gesloten en het twijfelachtig werd of er nog sprake zou zijn van vakantieviereen.

Niettemin doet de titel nog steeds opgeld, nu wellicht meer dan ooit.

Wij hebben de ontwikkelingen rond het virus steeds nauwkeurig gevolgd. Wij hebben iedereen die contact met ons opnam zo goed en volledig mogelijk geïnformeerd, ook toen wij ons boos maakten over de onjuiste berichtgeving in met name de Nederlandse pulp-media, die berichten verspreidden dat toeristen niet welkom zouden zijn in Frankrijk. En uiteindelijk hebben wij ons gelukkig geprezen dat wij een belangrijk deel van de zomer toch nog open konden zijn. Van de kleine beperkingen c.q. aanpassingen, was nauwelijks iets te merken, omdat iedereen zich zo goed als naadloos aan de situatie aanpasten zodat de zomer in Longeville nog een heel gezellige was.

Net als iedereen, weten wij niet hoe de situatie komend seizoen zal zijn, niettemin zijn wij onverminderd optimistisch en gezien de hoeveelheid boekingen, zijn wij blijkbaar niet de enigen. Maar goed, voor nu genoeg daarover, de Les Aulnettes Nieuwsbrief is tenslotte (nog) geen opinie- of boulevardblad, noch een politieke column. Laten wij liever teruggaan naar het begin van de Nieuwsbrief.

Is het een voor de hand liggende gedachte, dat er in de beginjaren van het bestaan van Les Aulnettes, veel meer is gebeurd dan in de jaren daarna? Wij dachten lange tijd van wel. Dat veranderde echter toen wij de zaken eens op een rijtje zetten en eerder het tegendeel waar bleek. Dat staat trouwens los van het groeien en daardoor toenemende snoeien van de door ons aangeplante heesters, bomen en planten, ook nu wij in tegenstelling tot de begin jaren van mening waren dat dat groeien niet snel genoeg kon gaan. Dat was in de tijd waarvan wij nog foto's hebben waarop je ziet dat je vanaf de veranda van huisje 1, zonder dat nauwelijks een takje het uitzicht belemmerde, naar het zwembad kon kijken. Wij denken daarbij met name aan een panoramafoto, die op onze eerste website stond, en bestond uit verschillende foto's die met de rug naar huisje 9 van links naar rechts waren genomen, en waarop je de huisjes 5, 6, 7 en 8, kon zien staan. Toen we dat voor de huidige website opnieuw wilde doen, zagen we slechts groen, groen en groen. Ook wanneer je op internet naar de satellietbeelden kijkt, die doorgaans in de zomer worden genomen, zijn er door het lover nog nauwelijks huisjes te zien.

Bij ieder tuinliefhebber is het bekend dat "snoeien, doet groeien." En wij kunnen bevestigen; het is waar! De afgelopen jaren hebben we dat zelf gedaan, al dan niet bijgestaan door hulpvaardige Les Aulnetters, zoals bijvoorbeeld de dames van 'Het Groenvingerweekend' of door de groenexperts Paul-Vic en Henk, maar toen (net voor de virusuitbraak) onze

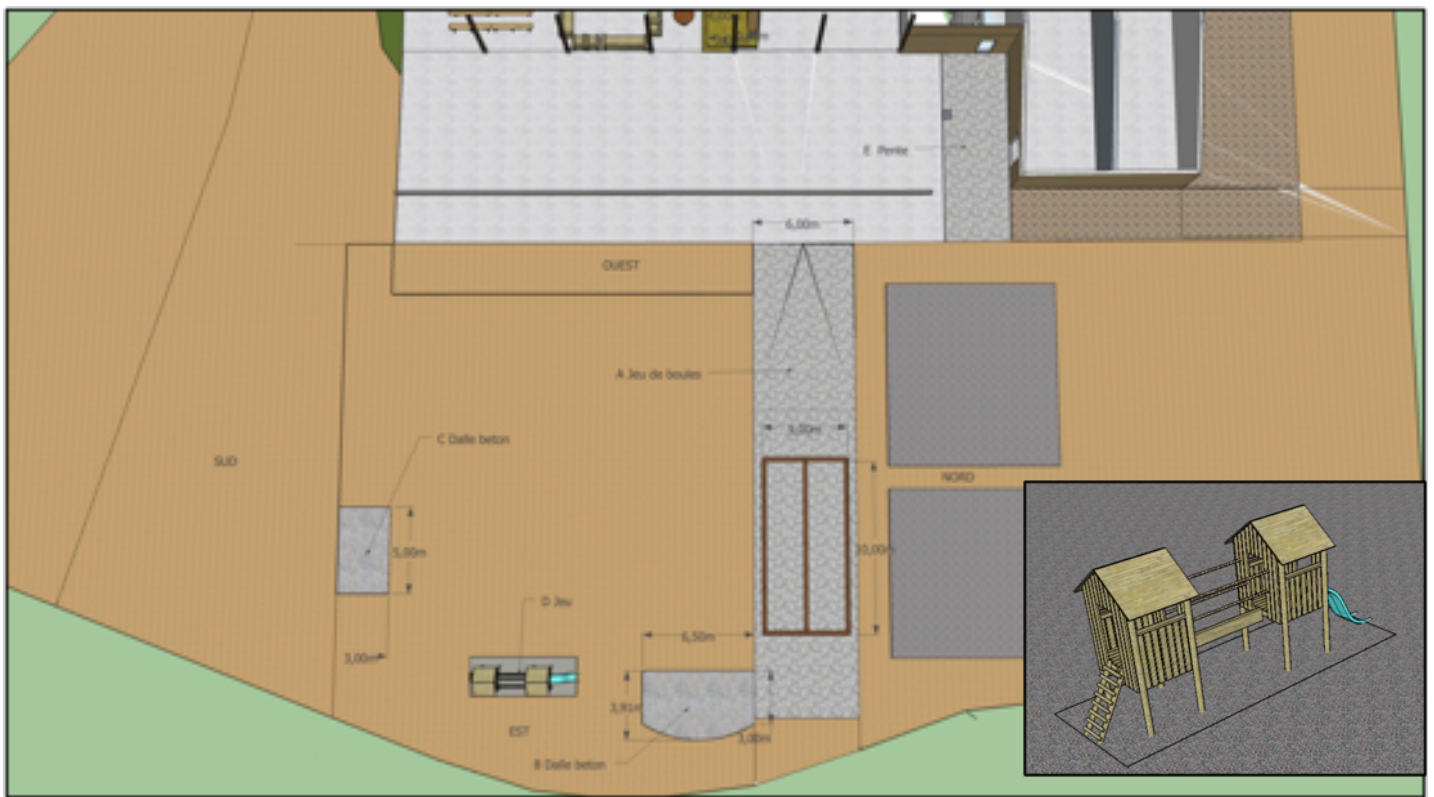

financiën dat toe leken te staan, hebben wij een plaatselijk bedrijfje hiertoe bereid gevonden. **For mi da bel !** Frans voelde zich meer dan ooit een tikje een amateur, wat hij op dit gebied uiteraard ook is. Binnen drie dagen zag ons groen er Spik & Span uit. En al het snoeiafval was gehakseld en op de daarvoor bestemde plaats gedeponerd. Dat hadden we veel eerder moeten doen en we waren ook vast van plan de tuinman te laten terugkomen.

Dat had ook te maken met ‘andere dingetjes’ die wij graag wilden (laten) realiseren sinds wij eigenaar zijn geworden van de *potage* van Jacques, het toekomstige speelveld dat door ons inmiddels *La Pelouse* (het gazon...) is gedoopt.

La Pelouse wilden we eerder nog eens opnieuw laten inzaaien, maar daarover zijn we gaan twijfelen voornamelijk vanwege de tijd. Wel hebben wij nog anderen wensen.

Dat betreft het voorbereiden en storten van twee betonnen platen, een waarop de pingpongtafel moet komen te staan, zodat spelers meer speelruimte rond de tafel krijgen dan ze nu in de stabul hebben en een tweede die als terras moet gaan dienen. Verder moet het speeltoestel dat we zelf hebben ontworpen en vorige winter al fabriceerden, worden geplaatst en *last but not least*, moet er een dubbele Jeu de boules-baan worden aangelegd. Voor o.a. deze klusjes vroegen wij naast de tuinman, nog twee andere bedrijven een offerte uit te brengen. Dat was medio mei en heden, begin januari, hebben wij nog immer niets ontvangen.

Zeker, het virus heeft ook zijn invloed op de beschikbaarheid van tuiniers- en grondverzetbedrijven in onze omgeving. In het gunstigste geval werden afspraken afgezegd of uitgesteld en anders simpelweg zonder enige berichtgeving niet nagekomen, al is dat laatste in de Vendée niets nieuws.

Wat betreft de uitvoering van de werkzaamheden waren wij trouwens niet heel rouwig, want ook bij ons was er sprake van (financiële) onzekerheid ten aanzien van de toekomst, maar juist daarom hadden wij toch graag de offertes ontvangen. Bellen of mailen, toen duidelijk werd dat het seizoen toch door kon gaan, hadden hierop zoals gebruikelijk geen invloed.

Nu zijn we bijna een jaar verder, en voor dat je het weet begint de tijd tot de zomer weer te dringen. Dat zou met name voor het (her-) inzaaien van *La Pelouse* van belang zijn, want volgens de deskundige moet de vochtigheid van de grond precies goed zijn, een situatie die hier nauwelijks voorkomt omdat het gedurende de wintermaanden meestal te nat is en de rest van het jaar te droog. Dus zijn wij het nieuwe jaar gestart met het nabellen en mailen van de bedrijven die een offerte moeten leveren, in de hoop dat een en ander voor het komende seizoen zal zijn gerealiseerd. Dat wil nog steeds niet echt vlotten, een van de bedrijven vroeg of we de tekeningen en werkbeschrijvingen nog eens wilde mailen, terwijl hij hier uitvoerig de situatie bekeken heeft. Het wordt dus weer afwachten.

In November hadden wij overigens nog een afspraak gepland met een Nederlandse gras-expert, die behalve over La Pelouse ook zijn professionele mening en advies zou geven over de andere stukjes gras, maar door reisbeperkingen is zijn bezoek tot nader datum uitgesteld. Daardoor en ook gezien de alweer verstreken tijd, overwegen wij inmiddels het grasveld niet opnieuw in te (laten) zaaien, maar gaan proberen door regelmatig te maaien en tussentijds handmatig het grote onkruid te verwijderen en te sproeien wanneer dat nodig is, de conditie van het gras te verbeteren.

Vorig voorjaar op 9 mei, werden wij nog getraakteerd op een enorme onweersbui die vergezeld van een zeer langdurige hagelbui, letterlijk dwars over Les Rabouillères trok. De ophoping van smeltende hagelkorrels, zo groot als knikkers, (zie de lensdop op de linker foto ter vergelijking) veroorzaakte rondom het dakvenster een

waterval van een lekkage, precies boven de keukentafel, die even later onherkenbaar gecamoufleerd was met pannen en emmers. Een foto hebben we daar niet van.

De volgende dag rond 11 uur 's morgens bleek dat ondanks een temperatuur ruim boven nul, de ophopingen van de hagelkorrels nog steeds niet gesmolten waren.

De van de bomen gerukte blaadjes bleken achteraf een aanwijzing te zijn geweest dat de hagelbui zo heftig was geweest dat ook de bloesems van de fruitbomen zo goed als volledig vernield waren. Dat merkte wij pas in de zomer, we hadden vier beschadigde perziken in de boompjes die doorgaans zoveel fruit geven dat er altijd wel een kistje overblijft voor onze gasten. De rest van de fruitbomen bleven de afgelopen zomer helemaal leeg.

Dan hadden we nog wat stormschade aan de hangar. De laatste storm van het afgelopen jaar had de

zuidwestelijke punt van het dak opgetild, waardoor de houten ondersteuning, die aan de onderkant te ver verrot bleek, van de betonnen funderingspoer werd losgetrokken. Bij het neerkomen verpulverde ruim een halve meter van de onderkant van deze ondersteuning. Door de ingekorte lengte boog de punt van het dak naar beneden en gleeed de ondersteuning van de poer af. Op 4 december accepteerde wij de offerte voor de repartie, indien wij op een prompte uitvoering konden rekenen, maar ook nu laten Franse bedrijven zich niet haasten. Begin maart is de reparatie ten langen leste uitgevoerd.

Ook hebben wij nog steeds ambitieuze plannen met La Chapelle, het oude gebouw dat net als La Pelouse en

de hangar, onderdeel uitmaakt van de koop die wij sloten met onze voormalige buurvrouw Claudette en haar zoons. De plannen zetten wij eerder uiteen in onze nieuwsbrief van 2019. Afgelopen jaar hebben wij, met het oog op onze financiële planning, onze plaatselijke metselbaas Mario om een offerte gevraagd. Mario is komen kijken en Mario vond het spannend.

Omdat wij in verband met zowel de hoogte van de begane grond als de etage, de huidige middenbalk die de verdiepingvloer draagt, willen laten verwijderen, vraagt Mario zich af of de buitenmuren van de etage niet zullen instorten. Hij adviseerde ons er iemand naar te laten kijken. In Nederland heet zo iemand een constructeur, een

bouwkundige met voldoende kennis van de mechanica om sterkte berekeningen te kunnen maken, in Frankrijk ben je met een dergelijke titel een metselbaas, met als gevolg dat de eerste vijf zes bedrijven bedankte voor de eer. Uiteindelijk dachten wij een bedrijf te hebben gevonden, en toen die niets meer liet horen vonden wij een tweede bedrijfje en toen die niets meer liet horen een derde bedrijfje. En daar wachten wij nu ook nog steeds op.

Dus zoals gezegd starten wij het nieuwe jaar met het nabellen en mailen van de bedrijven die een offerte moeten leveren. Uiteraard houden wij jullie op de hoogte !

Tot slot kunnen wij tot onze vreugde (en uiteraard ook die van veel van de bezoekende kinderen) melden dat onze skelters-vloot serieus is uitgebreid met onder andere twee Bergskelters, zodat er nu zes beschikbaar zijn. Daarnaast hebben we nu nog twee iets kleine modellen, voor kinderen met korte benen en één hele grote, voor kinderen met extra lange benen en erg leuk, een Messerschmitt-model (twee wielen voor, één achter) voor kinderen die wel eens wat anders willen. Dit alles overigens dankzij de tip van Evelien die voor ons de aanbiedingen op de Markplaats.nl had afgestruind, en John, die de moeite wilde

nemen om met Evelien en een aanhanger vol skelters voor drie dagen naar Longeville te komen rijden. Dat was niet alleen bij l'Équinoxe erg lekker (*encore merci !*), maar ook bijzonder gezellig.

Voor nu wensen wij alle lezers - bij ons of elders - een virusvrije zomer !

Graag tot ziens.